

دعای ربانی چیست و آیا باید آنرا انجام داد؟

دعای ربانی دعایی است که عیسی مسیح به شاگردانش در متی فصل ۶ آیه های ۹ تا ۱۳ و لوقا فصل ۱۱ آیه های ۲ تا ۴ یاد داد. متی فصل ۶ آیه های ۹ تا ۱۳ می گوید «پس شما به اینطور دعا کنید، ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان است بر زمین نیز کرده شود. نان کفاف ما را امروز به ما بده و قرضهای ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را می بخشیم. ما را از وسوسه‌ها دور نگاه‌دار و از شیطان حفظ فرما؛ زیرا ملکوت و قدرت و جلال تا ابد از آن توست. آمین!». خیلی از مردم دعای ربانی را اشتباه می فهمند و فکر می کنند که این دعایی است که باید آنرا لغت به لغت تکرار کنیم. بعضی از مردم دعای ربانی را بعنوان یک فرمول سحرآمیز استفاده می کنند، مثل اینکه این لغات خود بخود اثر و قدرت خاصی روی خدا دارند.

کتاب مقدس بر عکس این را به ما یاد می دهد. وقتی دعا می کنیم خدا بیش از هر چیز به قلب ما علاقه دارد تا به لغات ما. «اما تو هرگاه دعا می‌کنی، در تنهایی و در خلوت دل، پدر آسمانی را عبادت نما؛ و او که کارهای نهان تو را می‌بیند، به تو پاداش خواهد داد. وقتی دعا می‌کنید، مانند کسانی که خدای حقیقی را نمی‌شناسند، وردهای بی‌معنی تکرار نکنید. ایشان گمان می‌کنند که با تکرار زیاد، دعایشان مستجاب می‌شود» (متی فصل ۶ آیه های ۶ تا ۷). در دعا، باید هرآنچه در قلبمان است به خدا بگوییم (فیلیپیان فصل ۴ آیه های ۶ تا ۷)، نه اینکه فقط کلمات حفظ کرده را برای خدا تکرار کنیم.

دعای ربانی باید بعنوان نمونه و یک الگو استفاده شود، که چگونه باید دعا کرد. این دعا به ما مواد لازم را می دهد تا با آن به دعا برویم. این دعا را می توان اینطور تجزیه کرد. «ای پدر ما که در آسمانی» به ما یاد می دهد که دعاهايمان را پیش چه کسی ببریم، پدرمان. «نام تو مقدس باد» به ما می گوید که خدا را پرستیم، و او را برای آنکسی که هست بستاییم. این قسمت که «ملکوت تو بیاید، اراده تو چنانکه در آسمان است بر زمین نیز کرده شود» به ما یادآوری می کند که ما باید برای انجام نقشه خدا در زندگی مان و در این دنیا دعا کنیم نه برای انجام نقشه های خودمان. ما باید برای انجام اراده خدا دعا کنیم، نه برای خواسته های خود. در این قسمت که می گوید «نان کفاف ما را امروز به ما بده» ما تشویق می شویم که از خدا بخواهیم نیازهای ما را تامین کند. «قرضهای ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را می بخشیم» به ما یادآوری می کند که گناهانمان را به خدا اعتراف کنیم و از آنها برگردیم، و همچنین دیگران را ببخشیم چنانکه خدا ما را بخشیده است. نتیجه دعای ربانی این است که «ما را از وسوسه‌ها دور نگاه‌دار و از شیطان حفظ فرما» که در خواست کمک برای بدست آوردن پیروزی بر گناه است و درخواستی برای محافظت از حمله شیطان.

باز هم می گوییم که دعای ربانی، دعایی نیست که آنرا حفظ کنیم و برای خدا تکرار نماییم. فقط یک نمونه

ایست که چطور باید دعا کنیم. آیا اینکه دعای ربانی را حفظ کنیم، اشکالی دارد؛ البته که نه! آیا اشکالی دارد که دعای ربانی را برای خدا بخوانیم؟ نه اگر قلبتان با آن باشد و واقعا منظورتان از کلمات همان باشد. بیاد داشته باشید که در دعا، خدا بیش از هر چیزی علاقمند به ایجاد برقراری رابطه با ماست و اینکه کلمات از ته قلبمان بیرون بیایند نه فقط لغات خاصی که استفاده می کنیم. فیلیپیان فصل ۴ آیه های ۶ تا ۷ می گوید “برای هیچ چیز غصه نخورید؛ درعوض برای همه چیز دعا کنید و هر چه لازم دارید به خداوند بگویید و فراموش نکنید که برای جواب دعاها، از او تشکر نمایید. اگر چنین کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که به عیسی مسیح ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید.”